

HOLOKAUST

Čega se setimo kada pomislimo na Holokaust?

- „Holokaust“ u ljudima budi različita osećanja, uglavnom tugu i bol jer Holokaust ne predstavlja ništa manje od tuge i bola.
- Današnje generacije pa i stariji od nas nikada neće znati kako je tada bilo i kroz šta su Jevreji i drugi narodi prolazili, koliko je samo dece nastradalo, vise od 1,5 miliona.
- Definitivno kada pomislimo na Drugi svetski rat, odmah pomislimo i na Holokaust iako je Holokaust postojao i pre početka Drugog svetskog rada, sa progonima su počeli 1933. godine.

- **Tužno je sto je Holokaust napravljen u cilju da ubije sve one ljudi koji su različiti.**
- **Osećamo saosećanje kao i tugu jer smo imali primere logora i na našim prostorima kao i ubijanje velikog broja Srba.**
- **Priče Eve Kor započinje kao i u slučaju mnogih drugih žrtava Holokausta, hapšenjem za zločin pripadnosti prokazanoj zajednici.**
- **„Jednog dana 1944. godine, moja porodica i ja bili smo uhapšeni i nagurani u stočni vagon, bez hrane ili vode“. Prebacili su nas u Poljsku i ostavili su nas na peronu za selekciju nacističkog logora smrti Aušvic.“ Tad je čuvar zapazio da je ona posebna.**
- **„Primetio je mene i moju sestru Mirijam, kako se čvrsto držimo za moju majku.“**
- **Eva i njena desetogodišnja sestra spasene su zato što su bile identične bliznakinje, a Mengele ih je želeo za svoje eksperimente.**
- **Prva noć je bila stravična...**
- **„Na prljavom podu bili su razbacani leševi tri devojčice.**
- **Njihova tela bila su gola, a oči širom otvorene. Bio je to jeziv prizor.**

- „**Nikad u životu pre toga nisam videla mrtvu osobu.**
- **Iz ove priče vidimo deo užasa kroz koji su mladi pa i stari prolazili, možemo da budemo zahvalni jer se mi nismo našli u tom logoru.**
- **Ove priče bude nemir jer nazalost, ovaj užas nikako nije mogao da bude sprečen. Koliko je samo porodica izgubilo svoje voljene samo jer su bili drugačiji.**

Lana Dinić I/1

Emilija Bacić I/1

Gimnazija, Paraćin